

Slovenski pregovori v pogovorih

Preberi besedilo. Poskušaj ugotoviti, kateri pregovor je tema pogovora. Če potrebuješ pomoč, si pomagaj z besedami v okviru in sestavi pregovor.

- Kornelija? Že tako dolgo te nisem videla.
- Ja, že tri leta nisem obiskala staršev.
- Kako to?
- Bila sem na šolanju v inozemstvu. Sedaj sem medicinska sestra.
- Kot tvoja mama?
- Ja, obe imava radi delo z ljudmi.
- Veš, zelo si ji podobna. Tvoj glas in način, kako se smeješ.

- Res?
- Ja, če ne bi stala tukaj pred menoj, bi mislila, da slišim njo.
- Čudno, da sva si tako podobni.
- Ja zelo. Tudi pričeska me spominja na tvojo mamo.
- Nič se nisva dogovarjali. Slučajno je nama obema všeč.

- Mi posodiš avto?

△ Ne.

- Zakaj ne?

△ Ko si mi ga zadnjič vrnil, je bil poln blata.

- Tokrat se bom izogibal luž.

△ Vseeno ti ga ne dam.

- Nujno ga potrebujem, da grem na železniško postajo po babico.

△ To si mi govoril tudi zadnjič, pa si se s prijatelji vozil po gozdnih poteh.

- Tokrat je drugače. Obljubim, da ...

△ Zadnjič si obljubil, da se vrneš čez uro. Pet ur te ni bilo.

- Tega jaz nisem bil kriv, zelo prometne ceste, veš.

△ V avtu ni bilo niti kapljice goriva, ko si ga vrnil.

- Saj veš, da sem pozabil denarnico.

△ Jaz pa nisem pozabil, da se nisi držal niti enega dogovora. Avta ne dobiš.

gre ne na Osel dvakrat led.

drevesa. ne Jabolko daleč od pade

je Zmotiti človeško. se,

OPROSTI, ZMOTIL SEM SE!

- Živjo Jan.

- Halo Peter, prosim?

- Kličem te, ker stojim tukaj na razpotju.

- katerem razpotju?

- Saj veš, planinska pot, ki si mi jo zadnjič opisal.

- Ja, seveda, spominjam se.

- Sedaj je treba na levo, da pridem do Gozdne kočice, a ne?

- Gozdne kočice? A ja, seveda. Na poti na

- Lisičjo planino si?

- Kakšno Lisičjo planino. Že tri ure hodim na Kameno goro.

- Na Kameno goro? Tam ni nobene kočice.

- Kako nobene kočice?

- Gozdna kočica je na Lisičji planini.

- Toda ti si mi zadnjič točno opisal pot z doline h Gozdnici kočici na Kameni gori.

- Zelo mi je žal. Toda, kot izgleda, sem se zmotil.